

III

*(Acte pregătitoare)***BANCA CENTRALĂ EUROPEANĂ****AVIZUL BĂNCII CENTRALE EUROPENE****din 22 august 2018**

cu privire la o propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind emiterea de obligațiuni garantate și supravegherea publică a obligațiunilor garantate și de modificare a Directivei 2009/65/CE și a Directivei 2014/59/UE și cu privire la o propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește expunerile sub formă de obligațiuni garantate

(CON/2018/37)**(2018/C 382/03)****Introducere și temei juridic**

La 28 martie 2018 și la 13 aprilie 2018, Banca Centrală Europeană (BCE) a primit din partea Consiliului Uniunii Europene și, respectiv, a Parlamentului European solicitări de emitere a unui aviz cu privire la (1) o propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind emiterea de obligațiuni garantate și supravegherea publică a obligațiunilor garantate și de modificare a Directivei 2009/65/CE și a Directivei 2014/59/UE ⁽¹⁾ (denumită în continuare „directiva propusă”) și cu privire la (2) o propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește expunerile sub formă de obligațiuni garantate ⁽²⁾ (denumit în continuare „regulamentul propus” și, împreună cu directiva propusă, denumite în mod colectiv „directiva propusă și regulamentul propus”).

Competența BCE de a emite un aviz se întemeiază pe articolul 127 alineatul (4) și pe articolul 282 alineatul (5) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, întrucât directiva propusă și regulamentul propus conțin dispoziții care au incidență asupra următoarelor: (1) misiunea fundamentală a Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC) de a defini și pune în aplicare politica monetară în conformitate cu articolul 127 alineatul (2) prima liniuță din tratat, (2) contribuția SEBC la buna desfășurare a politicilor promovate de autoritățile competente în ceea ce privește supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și stabilitatea sistemului financiar în conformitate cu articolul 127 alineatul (5) din tratat și (3) misiunile conferite BCE cu privire la supravegherea prudențială a instituțiilor de credit în conformitate cu articolul 127 alineatul (6) din tratat. În conformitate cu articolul 17.5 prima teză din Regulamentul de procedură al Băncii Centrale Europene, Consiliul guvernatorilor adoptă prezentul aviz.

Observații generale

BCE apreciază obiectivele directivei propuse și ale regulamentului propus de a promova integrarea în continuare a piețelor financiare ale Uniunii și de a aprofunda uniunea piețelor de capital. BCE se pronunță în favoarea unei piețe dezvoltate, armonizate, de înaltă calitate și transparente pentru obligațiunile garantate în Uniune și consideră că directiva propusă reprezintă un pas important către crearea unei asemenea piețe. De asemenea, BCE consideră că ar fi benefic ca directiva propusă să stea la baza unei noi legislații naționale privind obligațiunile garantate. Totuși, punerea în aplicare a directivei propuse ar putea să nu conducă la armonizare deplină, în măsura în care statele membre vor dispune de flexibilitate la punerea sa în aplicare. Nivelul de flexibilitate oferit nu ar trebui să pericliteze obiectivul convergenței în continuare către un standard comun ridicat în toate statele membre.

Distincția făcută între diferite reglementări la nivel de produs din inițiativele lansate, în cadrul obiectivelor mai generale de politică ale uniunii piețelor de capital, permite considerații specifice la nivel de produs. În acest context, BCE sprijină abordarea directivei propuse prin care titlurile garantate europene ar urma să fie tratate într-o propunere legislativă separată. Această abordare respectă calitatea înaltă distinctă a activelor conținute în portofoliile de acoperire ale obligațiunilor garantate europene și nu combină în mod inutil clase de active diferite.

⁽¹⁾ COM(2018) 94 final.

⁽²⁾ COM(2018) 93 final.

Directiva propusă prevede supravegherea obligațiunilor garantate de autoritățile naționale competente. Această supraveghere la nivel de produs este distinctă de atribuțiile de supraveghere ale BCE stabilite în Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului ⁽¹⁾ și nu aduce atingere acestora. În special, directiva propusă nu afectează atribuția exclusivă a BCE de a autoriza instituțiile de credit și de a retrage autorizațiile instituțiilor de credit ⁽²⁾, care, în funcție de cadrul juridic național, poate include o autorizație generală de a emite obligațiuni garantate. În mod similar, BCE rămâne competentă să asigure că riscurile prudențiale care rezultă din emiterea de obligațiuni garantate și din investițiile în obligațiuni garantate sunt gestionate și evaluate în mod adecvat de instituțiile de credit.

Eurosistemul acceptă obligațiuni garantate care îndeplinesc criteriile de eligibilitate drept colateral în operațiunile de politică monetară ale Eurosistemului. Eurosistemul achiziționează obligațiuni garantate în cadrul programului de achiziționare de obligațiuni garantate (*covered bond purchase programme* – CBPP3) al Eurosistemului, ca parte a programului extins de achiziționare de active (*asset purchase programme* – APP) ⁽³⁾. Directiva propusă și regulamentul propus sunt independente de cadrul aplicabil colateralului în Eurosistem și de CBPP3, întrucât acestea sunt instrumente de politică monetară care intră în sfera de competență exclusivă a Eurosistemului.

Observații specifice cu privire la directiva propusă

1. Definiții

Se sugerează adăugarea termenului „supragarantare voluntară” ca o componentă suplimentară a supragarantării, supunând astfel supragarantarea voluntară cerințelor de segregare. Adăugarea acestuia ar asigura că supragarantarea voluntară face obiectul mecanismelor de siguranță din Directiva 2014/59 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾.

2. Active eligibile

- 2.1. BCE apreciază cerințele calitative pentru activele eligibile cu care trebuie garantate obligațiunile garantate, care includ atât anumite active de calitate ridicată predefinite ⁽⁵⁾, cât și „alte active de calitate ridicată” care îndeplinesc anumite cerințe. Totuși, în ceea ce privește aceste „alte active de calitate ridicată”, cerințele relevante pot fi insuficiente pentru a asigura tratamentul armonizat al activelor ca active de calitate ridicată, ținând seama de abordarea bazată pe principii utilizată în directiva propusă. Prin urmare, BCE sprijină introducerea unor cerințe mai stricte în directiva propusă.
- 2.2. În ceea ce privește eligibilitatea activelor aflate în afara Uniunii, ar trebui introdusă o pondere maximă a acestor active pentru a asigura omogenitatea portofoliului de acoperire, pentru a promova caracterul european al obligațiunii garantate și pentru a sprijini înțelegerea de către investitori a riscurilor portofoliilor de acoperire.
- 2.3. Omogenitatea activelor din portofoliile de acoperire este o caracteristică esențială a unor obligațiuni garantate transparente și de calitate ridicată și, prin urmare, sunt preferabile portofoliile omogene compuse exclusiv dintr-o singură clasă de active. Cu toate acestea, statele membre pot permite portofolii mixte atunci când specifică mecanismele de siguranță necesare pentru a se asigura că profilul de risc al activelor dintr-un portofoliu are o natură suficient de similară, iar compoziția portofoliului de acoperire nu se modifică în mod semnificativ în timp.
- 2.4. Directiva propusă ar trebui să clarifice că cerința de segregare se aplică tuturor activelor, inclusiv activelor deținute prin supragarantare, inclusiv dacă această supragarantare este furnizată în mod voluntar. Totuși această cerință nu ar trebui să se extindă la alte garanții suplimentare referitoare la programe de obligațiuni garantate care sunt cerute

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit (JO L 287, 29.10.2013, p. 63).

⁽²⁾ A se vedea articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013.

⁽³⁾ Decizia BCE/2014/40 a Băncii Centrale Europene din 15 octombrie 2014 privind punerea în aplicare a celui de al treilea program de achiziționare de obligațiuni garantate (JO L 335, 22.11.2014, p. 22).

⁽⁴⁾ Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190). A se vedea în special articolul 76 alineatul (2) litera (e) și articolul 79 alineatul (1) litera (a), care impun statelor membre să se asigure că există o protecție adecvată pentru mecanismele de obligațiuni garantate pentru a împiedica, printr-o altă parte, transferul unei părți, dar nu a totalității activelor, drepturilor și pasivelor care reprezintă o parte sau totalitatea unui mecanism de obligațiuni garantate la care instituția aflată în rezoluție este parte. A se vedea, de asemenea, pagina 141 din Raportul ABE privind obligațiunile garantate: recomandări privind armonizarea cadrelor pentru obligațiuni garantate în UE din 20 decembrie 2016 (ABE-Op-2016-23) („Recomandarea ABE”).

⁽⁵⁾ A se vedea articolul 129 alineatul (1) literele (a)-(g) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

de legislațiile naționale privind obligațiunile garantate, dar care nu fac parte din supragarantare ca atare ⁽¹⁾. De asemenea, directiva propusă ar trebui să clarifice faptul că activele din portofoliul de garantare ar trebui segregate prin: (a) înregistrarea activelor din portofoliul de acoperire într-un registru al portofoliilor de acoperire; (b) transferul activelor din portofoliul de acoperire într-un vehicul cu scop special; sau (c) deținerea activelor din portofoliul de acoperire într-o instituție de credit ipotecar specializată.

- 2.5. Supravegherea emitenților de obligațiuni garantate ar trebui suplimentată cu monitorizarea permanentă a portofoliilor de acoperire. Directiva propusă ar trebui să facă obligatorie, nu doar voluntară, numirea unui monitor al portofoliului de acoperire la emiterea unei obligațiuni garantate. O asemenea cerință privind monitorul portofoliului de acoperire este deja consacrată în legislația națională a numeroase state membre. Monitorul portofoliului de acoperire ar trebui să respecte cel puțin cerințele minime stabilite în directiva propusă. Cerința ca monitorul portofoliului de acoperire să fie o entitate separată și independentă de instituția de credit emitentă de obligațiuni garantate și, de asemenea, să fie o entitate separată și independentă de cea a auditorului acestei instituții de credit soluționează orice potențiale conflicte de interese.
- 2.6. Sunt binevenite mai multe dispoziții din directiva propusă referitoare la informațiile pentru investitori. În primul rând, informațiile pentru investitori urmează a fi furnizate pentru toate obligațiunile garantate reglementate. În al doilea rând, frecvența publicării de informații pentru investitori a crescut de la o frecvență semestrială la una trimestrială. În al treilea rând, sfera informațiilor pentru investitori care urmează a fi furnizate a fost extinsă pentru a acoperi și nivelurile contractuale și voluntare de supragarantare, precum și detalii cu privire la riscurile legate de ratele dobânzii, monedă, credit, piață și lichiditate. Totuși, aceste dispoziții oferă emitenților, precum și autorităților competente, posibilități excesive de interpretare a acestor cerințe. Posibilitatea unei abordări diferite, de exemplu, în ceea ce privește definițiile și formatele în materie de date ar putea periclita o interpretare comună a informațiilor furnizate. Prin urmare, pentru a facilita în continuare obligația de diligență a investitorilor și comparabilitatea obligațiunilor garantate, ar trebui solicitate informații suplimentare și mai detaliate. De asemenea, informațiile ar trebui prezentate într-un format standardizat.

3. Cerințe privind acoperirea și lichiditatea

- 3.1. Deși un indicator comun al cerinței de acoperire bazat pe un principiu nominal de calculare facilitează compararea obligațiunilor garantate între statele membre și între emitenți, acesta nu poate fi aplicat contractelor derivate. Supragarantarea statutară ar trebui eliminată din cerința de acoperire, întrucât scopul acesteia este de a asigura furnizarea de active suplimentare și, astfel, este deja acoperită în alte dispoziții ale proiectului de directivă. Nu doar creanțele negarantate, ci și creanțele garantate în care este improbabil ca debitorul să plătească sau datoria este restantă ⁽²⁾ ar trebui excluse din calcularea acoperirii, întrucât în aceste circumstanțe mecanismul cu dublu recurs ar fi mai slab. Este necesară o serie de criterii suplimentare pentru a asigura protecția investitorilor. În primul rând, pentru calcularea acoperirii minime ar trebui să se aplice cel puțin aceleași limite privind raportul valoare-împrumut (*loan to value* – LTV) ca cele stabilite în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 ⁽³⁾. În această privință, armonizarea calculării LTV ar trebui asigurată prin utilizarea indexării transparente, prin cel puțin o reevaluare anuală a activelor luate în garanție și prin utilizarea soldului actual al împrumutului în locul soldului inițial al împrumutului. În al doilea rând, activele de substituie nu ar trebui luate în considerare la calcularea cerinței de acoperire sau, cel puțin, ar fi prudent să se impună o limită asupra activelor de substituie care trebuie luate în considerare la calcularea cerinței de acoperire.
- 3.2. Activele care se încadrează ca active de nivel 1 sau de nivel 2A ⁽⁴⁾ sunt considerate active lichide și, prin urmare, adecvate pentru rezerva de lichiditate din portofoliul de acoperire. Activele de nivelul 2B, care includ, de exemplu, titluri garantate cu active, titluri de creanță emise de societăți și acțiuni care îndeplinesc anumite cerințe ⁽⁵⁾, sunt mai puțin lichide și, prin urmare, nu ar trebui să contribuie la rezerva de lichiditate din portofoliul de acoperire. În plus, activele emise de instituția de credit în sine, întreprinderea-mamă a acesteia, filiala acesteia, altă filială a întreprinderii-mamă a acesteia sau o entitate special constituită în scopul securizării cu care instituția de credit are legături strânse ⁽⁶⁾, nu ar trebui să fie utilizate ca parte a rezervei de lichiditate pentru a împiedica o concentrare de societăți din grupul emitentului sau afiliat emitentului. De asemenea, statele membre ar trebui să asigure un nivel suficient de diversificare ⁽⁷⁾ pentru a permite o lichidare rapidă a acestor active fără o pierdere semnificativă de valoare.

⁽¹⁾ De exemplu, în cazul obligațiunilor garantate spaniole (*cédulas*), întregul portofoliu ipotecar constituie o garanție suplimentară față de nivelul necesar de supragarantare. Garanția suplimentară se schimbă în timp.

⁽²⁾ A se vedea articolul 178 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

⁽³⁾ A se vedea articolul 129 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

⁽⁴⁾ A se vedea articolele 10 și 11 din Regulamentul delegat (UE) 2015/61 al Comisiei din 10 octombrie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește cerința de acoperire a necesarului de lichiditate pentru instituțiile de credit (JO L 11, 17.1.2015, p. 1).

⁽⁵⁾ A se vedea articolul 12 din Regulamentul delegat (UE) 2015/61.

⁽⁶⁾ A se vedea articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) 2015/61.

⁽⁷⁾ A se vedea articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul delegat (UE) 2015/61.

- 3.3. Rezerva de lichiditate din portofoliul de acoperire ar trebui să acopere totalul ieșirilor nete de lichidități pentru o perioadă de 180 de zile calendaristice, întrucât rezervele de lichiditate ar trebui să acopere și potențiale scenarii de insolvență a emitentului. Prin urmare, această cerință nu ar trebui exclusă de la aplicare, cum este în prezent cazul în conformitate cu articolul 16 alineatul (4) din directiva propusă, care nu impune o rezervă de lichiditate din portofoliul de acoperire dacă alte cerințe de lichiditate sunt prevăzute în alte acte din dreptul Uniunii. Totuși, BCE consideră că ar trebui clarificată în acest context cerința existență potrivit căreia, pentru a fi eligibile să facă parte din rezerva de lichiditate a unei instituții de credit, activele trebuie să fie negrevate de sarcini ⁽¹⁾.
- 3.4. Directiva propusă ar permite calcularea răscumpărării principalului pentru obligațiunile garantate cu structuri de scadențe prelungibile pe baza datei finale prelungite a scadenței în locul datei programate a scadenței, în contextul cerinței unei rezerve de lichiditate din portofoliul de acoperire. *De facto*, aceasta înseamnă că pentru aceste tipuri de obligațiuni garantate nu există cerință de rezervă de lichiditate pentru răscumpărarea principalului la data programată a scadenței. Cerința privind rezerva de lichiditate din portofoliul de acoperire pentru calcularea răscumpărării principalului pentru obligațiunile garantate cu structuri de scadențe prelungibile ar trebui să se bazeze pe data programată a scadenței, întrucât se anticipează că aceste obligațiuni garantate vor fi rambursate la data programată a scadenței, iar neplata la data programată a scadenței poate prezenta riscuri de finanțare semnificative pentru instituția de credit. Scadența acestor obligațiuni garantate, în mod normal, nu ar trebui prelungită în cazul în care există fonduri suficiente pentru a-i plăti pe deținătorii de obligațiuni garantate la scadența programată. Astfel, inexistența unei rezerve de lichiditate pentru răscumpărarea principalului la data programată a scadenței poate crește probabilitatea prelungirii scadenței acestor obligațiuni garantate ⁽²⁾.
4. *Structuri de tip soft bullet și de tip conditional pass-through*
- 4.1. Structurile inovatoare de obligațiuni garantate s-au dezvoltat rapid, ceea ce impune o evaluare continuă atentă pentru a asigura o dezvoltare durabilă a pieței. În special în ultimii câțiva ani, obligațiunile garantate cu structuri de scadențe prelungibile la care data programată a scadenței obligațiunilor garantate poate fi prelungită de instituția de credit emitentă au fost utilizate mai frecvent, iar totodată este posibil ca riscurile specifice prezentate de aceste structuri să nu fi fost luate suficient în considerare ⁽³⁾.
- 4.2. Directiva propusă permite structuri de scadențe prelungibile în anumite condiții. În experiența BCE, nu este posibil să se excludă pe deplin declanșarea discreționară a unei prelungiri a scadenței în toate statele membre din cauza diferențelor dintre cadrele juridice naționale aplicabile obligațiunilor garantate, a posibilității unor variații a dispozițiilor contractuale ale unui program de obligațiuni garantate, precum și a diferențelor în modul în care legislația națională tratează neîndeplinirea obligațiilor și neplata în absența unor interdicții privind declanșarea voluntară a unei situații de neîndeplinire a obligațiilor. Permițând definirea contractuală a factorilor declanșatori ai prelungirii, directiva propusă ar putea conduce la o eterogenitate semnificativă la nivelul obligațiunilor garantate, ceea ce împiedică armonizarea. Prin urmare, se sugerează că ar trebui permiși numai factori declanșatori statutari prevăzuți de lege, iar factorii declanșatori contractuali ar trebui excluși.
- 4.3. În această privință, se observă că Autoritatea Bancară Europeană (ABE) a propus un set de condiții specifice care ar trebui respectate de obligațiunile garantate cu structuri de scadențe prelungibile pentru a fi eligibile pentru tratamentul preferențial privind ponderea de risc. În special, prelungirea scadenței poate fi efectuată numai prin intermediul următorilor factori declanșatori (ambii factori declanșatori trebuie să aibă loc simultan): (i) emitentul de obligațiuni garantate trebuie să fie în stare de neîndeplinire a obligațiilor și (ii) obligațiunea garantată încalcă anumite criterii/teste predefinite care indică o probabilitate nerambursare a obligațiunii garantate la data programată a scadenței ⁽⁴⁾. Aceste două cerințe ar limita orice marjă de apreciere potențială a instituției de credit emitente cu privire la prelungirea scadenței.
5. *Cooperare eficace între autoritățile de supraveghere*
- Având în vedere competența BCE cu privire la riscurile prudențiale ale instituțiilor de credit, este important ca BCE să asigure gestionarea adecvată a riscurilor care rezultă din emiterea de obligațiuni garantate. Prin urmare, BCE ar trebui să poată solicita informații relevante în mod ad-hoc de la autoritățile competente responsabile cu supravegherea publică a obligațiunilor garantate pentru a lua în considerare aceste informații pentru supravegherea prudențială continuă a respectivei instituții de credit.

⁽¹⁾ A se vedea articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) 2015/61.

⁽²⁾ A se vedea, de asemenea, punctul 2.2.4 din Avizul CON/2017/46. Toate avizele BCE se publică pe site-ul web al BCE, la adresa www.ecb.europa.eu

⁽³⁾ A se vedea, de asemenea, paginile 17 și 18 din „Contribuția BCE la consultarea Comisiei Europene cu privire la evaluarea din 2017 la jumătatea perioadei a uniunii piețelor de capital” (*ECB contribution to the European Commission's consultation on Capital Markets Union mid-term review 2017*), disponibilă pe site-ul web al BCE.

⁽⁴⁾ A se vedea pagina 137 din Recomandarea ABE.

6. Etichetă

Deși conceptul unei etichete specifice pentru obligațiunile garantate emise de instituții de credit cu sediul în Uniune are meritele sale, anumite aspecte, precum autoritatea competentă să acorde eticheta și cerințe specifice referitoare la acordarea etichetei, rămân să fie clarificate la nivelul statelor membre. Nu poate fi exclusă în întregime posibilitatea ca anumiți investitori să confunde acronimul etichetei (ECB – *European Covered Bond*) cu acronimul Băncii Centrale Europene (ECB – *European Central Bank*). Prin urmare, ar putea fi preferabilă o denumire mai neutră, de exemplu, „obligațiune garantată UE” (*EU covered bond*).

Observații specifice cu privire la regulamentul propus

7. Supragarantare și active de substituire

- 7.1. BCE apreciază o abordare armonizată către o supragarantare minimă. Este preferată o metodă de calcul uniformă fără excepții. Prin urmare, BCE are rezerve cu privire la propunerea de a aplica cerințe diferite în anumite situații. În pofida provocărilor unei cerințe comune la nivelul Uniunii, BCE ia act de standardele recente ale Comitetului de la Basel ⁽¹⁾ și consideră o cerință de 5 % drept o poziție rezonabilă.
- 7.2. BCE apreciază clarificarea de către regulamentul propus a faptului că limitele LTV ar trebui aplicate ca limite de acoperire flexibile. De exemplu, nu există limite cu privire la dimensiunea unui împrumut-suport, însă un asemenea împrumut poate contribui la cerințele privind acoperirea doar până la limita LTV aplicabilă, inclusiv. Această limită LTV ar trebui aplicată nu numai în momentul includerii unui astfel de împrumut, ci pe întreaga durată a împrumutului. În această privință, este important ca întreaga valoare a împrumutului, inclusiv partea care depășește limita LTV aplicabilă, să facă obiectul segregării activelor din portofoliul de acoperire în conformitate cu directiva propusă. În scopul limitelor LTV, ar fi prudent ca valoarea proprietății să fie monitorizată și actualizată cel puțin pe bază anuală utilizând o metodă de indexare, în plus față de celelalte cerințe privind garanțiile sub forma bunurilor imobile care sunt prevăzute la articolul 208 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
- 7.3. Date fiind dificultățile finanțării transportului maritim, din cauza caracterului foarte ciclic al industriei transportului maritim ⁽²⁾, ar fi oportun să se excludă obligațiunile garantate cu împrumuturi garantate cu drepturi de retenție maritimă asupra navelor de la tratamentul preferențial în conformitate cu articolul 129 alineatele (4) și (5) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
- 7.4. Este prudent ca activele care pot contribui la supragarantarea obligatorie să fie active eligibile, astfel cum sunt enumerate în regulamentul propus, și să facă obiectul aceluiași limite în materie de volum al expunerii prevăzute în regulamentul propus.
- 7.5. Este important să existe cerințe calitative pentru activele de substituire pentru obligațiunile garantate și este oportun să se aplice aceleași cerințe ca pentru activele eligibile în conformitate cu legislația propusă. Totuși, aceste criterii calitative ar trebui suplimentate de o limitare cantitativă ⁽³⁾. Această limitare cantitativă ar reglementa în continuare compoziția portofoliului de acoperire pentru a-i asigura omogenitatea și ar facilita desfășurarea de către investitori a obligației de diligență. Potrivit analizei ABE, o majoritate semnificativă a cadrelor naționale privind obligațiunile garantate reglementează activele de substituire în ceea ce privește compoziția și limitele cantitative ⁽³⁾. Prin urmare, BCE ar recomanda includerea în regulamentul propus a unei cerințe ca activele de substituire să nu depășească 20 % din valoarea nominală totală a tuturor obligațiunilor garantate în circulație ale emitentului.

În cazul în care BCE recomandă modificarea directivei propuse și a regulamentulului propus, propunerile de redactare specifice însoțite de o explicație în acest sens se regăsesc într-un document tehnic de lucru separat. Documentul tehnic de lucru este disponibil în limba engleză pe site-ul web al BCE.

Adoptat la Frankfurt pe Main, 22 august 2018.

Președintele BCE

Mario DRAGHI

⁽¹⁾ A se vedea *Basel III: Finalising post-crisis reforms*, 7 decembrie 2017, disponibil pe site-ul web al Băncii Reglementelor Internaționale, la adresa www.bis.org, care ia în considerare o cerință de 10 %.

⁽²⁾ A se vedea „Supravegherea bancară a BCE analizează creditarea sectorului transportului maritim aflat în dificultate” (*ECB Banking Supervision reviews lending to troubled shipping sector*), 17 mai 2017, disponibil pe site-ul web al Supravegherii bancare a BCE, la adresa www.bankingsupervision.europa.eu

⁽³⁾ A se vedea pagina 139 din Recomandarea ABE.